

## ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului  
Judecători

Valeriu Doagă  
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Leșencu Natalia, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Leșencu Natalia împotriva lui Starușchin Anatolii, Primăriei comunei Grătiești privind anularea în parte a actelor administrative și recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului,  
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016,

## C O N S T A T Ă :

La 08.07.2013, Leșencu Natalia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Starușchin Anatolii, Primăriei comunei Grătiești privind anularea dispoziției Primăriei com. Grătiești nr.28/06 din 07.06.2011 și a procesului-verbal de recepție finală nr.28/06 din 07.06.2011 pe numele pârâtului Starușchin Anatolii în partea ce se referă la construirea casei de vacanță cu numărul cadastral 0155101.270.01 de către Starușchin Anatolii, recunoașterea dreptului de proprietate al reclamantei asupra casei de vacanță din com. Grătiești, mun. Chișinău, întovărășirea pomicolă „Vilan” lot.270, cu numărul cadastral 0155101.270.01.

În argumentarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că, anterior a avut în proprietate un lot pomicol în extravilanul com. Grătiești cu suprafața de 0,0651 ha, înregistrat cu numărul cadastral 0155101.270. Acest teren a fost proprietatea sa personală, fiind obținut cu drept de proprietate în perioada în care nu era în căsătorie cu pârâtul. Pe acest teren, după desfacerea căsătoriei cu fostul soț, din surse proprii a construit o casă de vacanță.

Concretizează reclamanta că, dispune de documente confirmative privind construcția acestei case de vacanță încă din anul 1996. În anul 2010, printr-un contract de schimb cu Starușchin Anatolii, a schimbat 1/3 cotă-parte din ap.4 de pe str. Albișoara 16/2, mun. Chișinău, ce aparținea pârâtului, cu terenul menționat.

Astfel, concretizează reclamanta că, Starușchin Anatolii a devenit proprietar al terenului, însă dânsa nu a convenit că-i transmite și casa de vacanță construită pe acest teren. S-au înțeles că pârâtul ulterior urma să procure casa de vacanță și să-i achite suma de bani la care au convenit, însă tranzacția nu a avut loc, deoarece el nu dispunea de bani.

Mai menționează reclamanta că i-a permis pârâtului să locuiască în casa de

vacanță, deoarece nu mai suporta să locuiască cu el în aceeași locuință, însă niciodată nu a renunțat la dreptul de proprietate asupra casei.

După decesul pârâtului la 13.01.2013, a solicitat informația de la oficiul cadastral teritorial, unde la 03.06.2013 a primit extrasul din registrul bunurilor imobile conform căruia, decedatul Starușchin Anatolii, încă la 17.06.2011 a înregistrat dreptul de proprietate asupra casei de vacanță după el în mod ilegal, și este indicat că înregistrarea dreptului de proprietate a avut loc în baza dispoziției Primăriei Grătiești nr.28/06 din 07.06.2011 și a procesului-verbal de recepție finală nr.28/06 din 07.06.2011, fapt despre care dânsa nu a cunoscut până în prezent.

La 21 iunie 2013, menționează reclamanta că a depus cerere prealabilă către Primăria com. Grătiești solicitând anularea actelor administrativ, însă aceasta a fost respinsă.

Prin încheierea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09.08.2013, Starușchin Anatolii (decedat la 13.01.2013) a fost înlocuit cu succesorul său procedural - Snegur Valentina.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27.11.2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Leșencu Natalia a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 01.12.2015, Leșencu Natalia a declarat apel solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată înaintată, să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de către Leșencu Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27.11.2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Leșencu Natalia a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe din 27.11.2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 08.06.2016 a fost expediată recurentului la 14.07.2016, însă deoarece la materialele cauzei nu există confirmarea recepționării acesteia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 23.09.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Leșencu Natalia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Leșencu Natalia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### D I S P U N E:

Recursul declarat de către Leșencu Natalia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea